

Κεφάλαιο Β, 41

Λεξιλογικά - Γραμματικά - Ερμηνευτικά σχόλια

ξυνελών	συλλαμβάνω, συγκεφαλαιώνω ξυναιρέω-ῶ ξυνεῖλον Στο κεφάλαιο αυτό ο ρήτορας συγκεφαλαιώνει το πρώτο μέρος της πρόθεσης την τελευταία παράγραφο του κεφαλαίου 36 μέχρι και το κεφάλαιο 40, για το θέμα « από οἴας τε ἐπιτηδεύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτά ».
τε	οὔν
ἢ πᾶσα πόλις	η πόλη ως σύνολο. Η πόλη και το άτομο, η πολιτεία και οι τρόποι είναι έννοιες συνυφασμένες και η μία είναι προϋποθεση της άλλης. Στην ανοδική πορεία του ύμνου στην πόλη της Αθήνας διαπιστώνουμε ότι στα κεφάλαια 37 και 38 υμνείται η πόλη μόνη της, στο κεφάλαιο 39, η Αθήνα συγκρίνεται με τη Σπάρτη, στο κεφάλαιο 40 η Αθήνα σε αντίθεση με όλο τον κόσμο, ενώ στο κεφάλαιο 41, η Αθήνα παρουσιάζεται ως παιδευσις τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης. Εδώ η πόλη προβάλλεται ως μια προσφορά για όλο τον κόσμο.
παιδευσις - εως	α. εκπαίδευση, μόρφωση β. κέντρο μόρφωσης, εκπαιδευτήριο

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

είδη	μορφές
μάλιστα εύτραπέλωσ	πάρα πολύ επιδέξια. Ο Αθηναίος πολίτης είναι ικανός για όλα χωρίς όμως να βιάζεται ούτε να εκβιάζεται. Και επειδή η Αθήνα είναι τόσο έξοχη, σύμφωνα με το Θουκυδίδη, ούτε οι Σπαρτιάτες αγανακτούν όταν νικούνται από τους Αθηναίους αλλά ούτε και οι υπήκοοι διαμαρτύρονται όταν είναι υπό την εξουσία των Αθηναίων. Βέβαια ο ιστορικός υπερβάλλει επειδή ούτε ο ηττημένος χαιρείται όταν ηττάται ακόμα και αν ο αντίπαλος αποδεικνύεται ανώτερός του ούτε ο υπήκοος χαιρείται να υποβάλλεται σε περιορισμούς. Αντίθετα ένας λόγος για τον οποίο οι σύμμαχοι συντάχτηκαν με την Σπάρτη ήταν και η εκμετάλλευση και καταπίεση-οικονομική, πολιτική και ηθική- που υφίσταντο από την ηγεμονεύουσα, δύναμη, την Αθήνα.
ὁ, ἢ αὐτάρκης, το αὐταρκες	
τρόπος	τρόπος ζωής, νοοτροπία, βιοθεωρία. Στο δεύτερο μέρος του κεφαλαίου αρχίζει ο έπαινος των νεκρών. Υπενθυμίζουμε ότι πρόκειται για νεκρούς σε μια ήσσονος σημασίας μάχη κατά το πρώτο έτος του πολέμου. Η σκοπιμότητα όμως της εκφώνησης του Επιταφίου

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

	είναι να ενθαρρυνθούν όσοι θα διαδέχονταν τους νεκρούς στα πεδία των μαχών και να αποδιώξουν μακριά το φόβο, να δοθεί η εντύπωση ότι η πολιτεία δεν θα τους ξεχάσει και να ενισχυθούν ηθικά όσοι θα μείνουν πίσω ώστε να παράσχουν τη στήριξή τους σε αυτούς που πολεμούν. Υπενθυμίζουμε επίσης ότι ο Επιτάφιος αναφέρεται σε γεγονότα του 431/430 και υποτίθεται ότι εκφωνείται στην προηγούμενη γενιά. Στην πραγματικότητα όμως τα μηνύματα αγγίζουν την τωρινή γενιά.
κρείσσων - αγαθός	θετικός βαθμός
ές πείραν ἔρχεται	δοκιμάζεται (αθλητική έκφραση). Οι πολεμιστές συνειδητοποίησαν την αξία της πόλης και θυσίασαν τη ζωή τους γι' αυτή. Οι λειπόμενοι όμως, αυτοί δηλαδή που έχουν μείνει πίσω, συνειδητοποίησαν την αξία της θυσίας των προγόνων τους – μιλάμε για την προηγούμενη γενιά- και καλούνται να τους μιμηθούν.
κακοπαθέω -ῶ	κακῶς πάσχω
κατάμεμψις –εως	ψόγος
προσδέομαι τινός	
οὐ δὴ τοι γε	όχι βέβαια ως γνωστό. (Ισχυρή βεβαιωτική έκφραση)

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

	Τα τοι και γε είναι εγκλιτικές λέξεις.
ὁ, ἡ ἀμάρτυρος, το ἀμάρτυρον	
ὁ, ἡ αἰδῖος, το αἰδῖον (αντί αἰείδῖος) αἰώνιος	αἰώνιος
εἰκός ἐστι	εἶναι φυσικό.

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!